

Lluís Cília cantà temes portuguesos, cançons del seu país i de la revolució dels clavells que encara avui és pendent

Paco Ibáñez aconseguí una gran participació del públic i cantà un ampli repertori de poetes clàssics espanyols

Pi de la Serra també col·labora en el recital i interpreta tres de les seves cançons

Lluís Cília i Paco Ibáñez al Teatre Municipal de Girona

Un recital davant un públic fervorós

El recital de Paco Ibáñez i Lluís Cília de dissabte passat mobilitzà una gran quantitat de gent. El Teatre Municipal era atapeït de públic i molta fou la gent que s'hagué de quedar al carrer perquè no va aconseguir entrades.

Lluís Cília, la cançó portuguesa

El primer a actuar fou Lluís Cília que interpretà, tot sol a la guitarra, un repertori de cançons portugueses populars i clàssiques així com una sèrie de cançons instrumentals. Una de les cançons que s'emportà més forta aplaudiments va ser la que va dedicar al poble xilè.

Entre cançó i cançó Cília va fer alguns comentaris sobre la situació política portuguesa: "Abans del vint-i-cinc d'abril —digue— hi havia poca gent que s'arriscava a Portugal. A partir de llavors hi hagué una inflació de política i gent paternalista que volia "ajudar" el poble.

També interpretà poemes portuguesos i temes amb ritme de samba, així com cançons amoroses. "No hem nascut a l'abril sinó fa més de cent anys", digué. "Els qui ens acusen són els defensors dels antics privilegis i és contra ells que construïm la història. Som milers i milers els que lluitem, tota la terra sencera".

Acaba la seva actuació dient: "Si ens veus amb els ulls plorosos és perquè veig tants lladres que roben el que d'altres treballen: el nostre impuls és roig com la color de la sang que ens aixeca el puny".

Paco Ibáñez acompanyà a l'escenari vestit de negre, com Lluís Cília, i només de sortir s'emportà l'adhesió del nombre públic que hi havia al Municipal. Interpretà poemes clàssics espanyols començant per Lluís de Gongora amb "La más bella niña", i continuà amb d'altres clàssics com l'Arcipreste de Hita i San Juan de la Cruz. Cantà alguns romances com "Romance de la muerte", "Romance del pastor desesperado" o "Romance del desierrado". També interpretà poemes de Goytisolo com ara el que diu: "Por mí mala cabeza me puse a escribir; otro por mucho menos se hace guardia civil". De Blas de Otero: "Nos queda la palabra" i altres de Gongora com "Riase la gente". Amb aquestes cançons s'acabà el que po-

driem dir la primera part de la seva actuació.

Després de la mitja part cantà temes del seu disc sobre Georges Brassens, acompanyat de dos guitarristes més, el seu cosí Masimiliano i Joan Lluís el Brotó. Alguns d'aquests temes foren "Por una muñeca me hice pequeño", i "El testamento".

Davant les repetides peticions de la gent que cantés temes anteriors i cançons d'anys enrera cantà "Ma reputación", "La pata de Juana" i "Andaluces de Jaén" de Miguel Hernández, i aquesta última va ser una de les més aplaudides de la nit.

El públic va començar a participar de forma més directa picant de mans i corejant les cançons que Paco Ibáñez cantava. D'aquesta manera es cantà "Érase una vez", "Consejos para un galante", "Me gustas cuando callas" de Pablo Neruda, i "Una paloma blanca".

Participació de Pi de la Serra

Després Paco Ibáñez va demanar a Pi de la Serra, que era entre el públic que pugés a l'escenari a cantar amb ell. Aquest va pujar a cantar "Home del carrer", a petició del mateix Ibáñez. "Aquesta participació de Pi de la Serra demostra que som bons amics però també que podem cantar junta", va dir Paco Ibáñez des de l'escenari.

A petició del públic Pi de la Serra va interpretar dues cançons més: "Si els fills de puta vollessin no veuríem mal el sol" i "Missals i hosties", una de les seves últimes cançons.

Pi de la Serra va manifestar en acabar el recital: "He vingut a acompanyar a Lluís Cília i a Paco Ibáñez, que som amics de tota la vida. Penso que és interessant de trencar la dinàmica del recital-missa, en què hi ha una persona que canta i totes les altres que escolten: és molt important que sense deixar la qualitat hi hagi una participació més gran i més directa".

Hi ha un projecte perquè vingui properament a Girona a por-

tar l'espectacle que muntaran conjuntament amb Ma. del Mar Bonet; les dates encara no se saben del cert. En aquest espectacle hi ha cançons estrangeres traduïdes al català i cònten acompanyats d'orquestra.

Recital amb gran participació

Paco Ibáñez va haver de repetir algunes cançons mentre l'electricista que s'encarregava dels llums de l'escenari va marxar en veure que el recital s'allargava massa. L'última cançó que interpretà va ser "A Galopar", i el públic hi participà tot corejant algunes estrofes i picant de mans.

Hom pot apreciar als recitals de Paco Ibáñez un canvi important sobre les temàtiques de les seves cançons. Fins ara en el seu repertori hi predominaven les cançons polítiques; ara sembla haver-se proposat un canvi de línia que pot tendir més a musicalitzar poemes clàssics.

"Hi ha una evolució en aquest sentit —afirma Paco Ibáñez— be que és una evolució més ampla ja que el contingut polític i irònic o cínica essent present en les meves cançons".

A més li vam preguntar: — Tu has estat molts anys fora del país; veus alguna evolució del públic espanyol en els teus recitals? —

"El públic és molt més receptiu; abans un recital agafava un caire de combat polític, ara la situació està canviant... no s'ha de desvaloritzar la cançó política o qualsevol altra mena de cançó sinó que s'ha de continuar combatint igual".

— L'actuació d'en Pi de la Serra era prevista? —

"Ja soc partidari que en un recital hi hagi participació i que deixi de ser una cosa semblant a una missa o un altar, sabes que en Quico era així i que a més té molta empena en les seves cançons. No es podia desapropiar".

El recital de Paco Ibáñez havia estat molt esperat, però els resultats no ho foren tant. Lluís Cília cantà molt poques cançons a causa del seu comportament una mica acomodat amb la popularitat que Paco Ibáñez tenia a casa nostra. A causa de la

A Lluís Cília no se'l pogué valorar com calia, a causa de la brevetat de la seva actuació

Paco Ibáñez: "Soc partidari que els recitals deixin de semblar una missa i que l'escenari deixi de ser una mena d'altar"

poca durada de la seva actuació no es pogué apreciar la veritable significació d'aquest cantant portuguès. Quant a Paco Ibáñez, encara que el públic sabia què anava a buscar, el resultat fou força decebedor. El temps i la distància ajuden a crear i a millorar

certes persones, llavors, en retrobar-les, costa que els patrons s'hi avinguin.

Isabel Juanola
Fotos: Desalt